



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget  
Europaudvalget  
Christiansborg  
1240 København K

Dato: 8. maj 2018  
Kontor: Enhed for Internationalt Polisamarbejde  
Sagsbeh: Viktoria Egsgaard  
Sagsnr.: 2017-304-0016  
Dok.: 721270

**Vedrørende Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation (KOM (2016) 819 endelig)**

1. Kommissionen har ved KOM (2016) 819 endelig af 21. december 2016 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation. Der henvises til grund- og nærhedsnotat af 2. marts 2017 (KOM (2016) 0819, bilag 1, 2016-2017).

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 82, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Forslaget er dermed omfattet af retsforbeholdet, hvilket indebærer, at forslaget ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Forslaget skal erstatte to eksisterende rammeafgørelser på området, henholdsvis Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale og Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation. Danmark deltager i de to eksisterende rammeafgørelser.

De to rammeafgørelser vil som udgangspunkt fortsat finde anvendelse i de medlemsstater, der ikke er bundet af den foreslåede forordning, herunder Danmark. Det er således udgangspunktet, at retsakter, der er vedtaget inden Lissabon-Traktatens ikrafttræden, og som ophæves eller helt erstattes af nye retsakter, der er omfattet af retsforbeholdet, og som Danmark derfor ikke deltager i, fortsat finder anvendelse for Danmark.

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

T +45 7226 8400  
F +45 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

Dette udgangspunkt kan dog fraviges. De andre medlemsstater vil således kunne beslutte, at en ophævet eller helt erstattet retsakt ikke længere skal være gældende for eller finde anvendelse i Danmark, hvis den nye retsakt ellers måtte blive uanvendelig for de andre medlemsstater.

**2.** Justitsministeriet har senest ved samlenotat af 22. november 2017 vedrørende de sager inden for Justitsministeriets ansvarsområde, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg den 7.-8. december 2017 (EUU, Rådsmøde 3584, RIA bilag 1, 2017-18) oplyst, at det må forventes, at de andre medlemsstater vil beslutte, at rammeafgørelserne ikke længere skal være gældende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeriet har desuden oplyst, at det må forventes, at en vedtagelse af forslaget vil medføre en svækkelse af Danmarks samarbejde med de øvrige medlemsstater på området for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning og konfiskation, hvis de eksisterende rammeafgørelser ikke længere finder anvendelse for Danmark eller bliver praktisk uanvendelige.

Det fremgår endvidere af ovennævnte grund- og nærhedsnotat, at deltagelsen i de eksisterende rammeafgørelser vil miste sin praktiske betydning, da de øvrige medlemsstater vil være bundet af den nye forordning (og ikke de eksisterende rammeafgørelser).

**3.** Justitsministeriet kan oplyse, at regeringen har fulgt forhandlingerne tæt med fokus på at sikre, at Danmark fortsat kan samarbejde effektivt med de øvrige medlemsstater i sager om grænseoverskridende kriminalitet, hvis forslaget vedtages. På de seneste arbejdsgruppemøder i regi af Rådet er Danmarks muligheder for et fortsat samarbejde blevet drøftet mellem medlemslandene.

På et arbejdsgruppemøde i marts 2018 var der bred opbakning til en model, hvorefter de eksisterende rammeafgørelser fortsat skal finde anvendelse i forholdet mellem Danmark eller Irland (der som udgangspunkt heller ikke deltager i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til TEUF tredje del, afsnit V) på den ene side og de øvrige medlemslande på den anden side. En sådan model vil betyde, at Danmark fortsat vil kunne modtage og sende anmodninger om fuldbyrdelse af afgørelser om beslaglæggelse og konfiskation i henhold til de gældende rammeafgørelser, men

Danmark vil som følge af retsforbeholdet naturligvis ikke være omfattet af den nye forordning.

Forslaget forventes endeligt vedtaget medio 2018, og det vil først på dette tidspunkt være endeligt afklaret, om Danmark fortsat kan samarbejde med de øvrige EU-lande i henhold til det nuværende retsgrundlag.

Der henvises i øvrigt til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 112 (Alm. del) fra Folketingets Europaudvalg.

Søren Pape Poulsen

/

Anders Sparholt Jørgensen